

[Svend Heiselberg]

ternationale fragtmarkeder, når de førte dansk flag. Derfor så vi en voldsom og katastrofal udflagning af danskejede skibe, som også på længere sigt ville betyde en udflagning af hele det danske maritime miljø: skoler, underleverandører, reparationsværfter m.v.

Vi har med tilfredshed noteret os, at rederne på det seneste har undladt at flage så mange skibe ud – i forventning om vedtagelse af Dansk Internationalt Skibsregister og skattefritagelse. I Venstre regner vi med, at mange af de skibe, der er blevet flaget ud, nu vil vende tilbage under dansk flag. Det vil give flere danske arbejdspladser, og det vil give øget valutaindtjening til landet.

Men alt afhænger nu af arbejdsmarkedets parter. De har et tungt ansvar for, at det, Folketinget vedtager, også bliver ført ud i livet. De løn- og arbejdsbetingelser, som parterne aftaler på grundlag af Dansk Internationalt Skibsregister, er helt afgørende for dansk skibsfarts internationale konkurrenceevne.

Skattefritagelsesordningen skal ikke anvendes til reallønsforbedringer for nogen ansatte i hele det maritime miljø. Ordningen skal medføre, at nedgang i beskæftigelsen inden for dansk skibsfart vendes til fremgang. Ordningen skal altså skaffe flere arbejdspladser.

Det ansvar ligger tungt på skuldrene af alle danske mandskabsorganisationer og redernes repræsentanter, men jeg er sikker på, at de i fællesskab vil kunne forvalte dette.

Venstre kan støtte lovforslaget og vil opfordre Socialdemokratiet til at genoverveje sin stilling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

En forudsætning for, at dette lovforslag om sømænd beskæftiget på skibe, der er registrerede i Dansk Internationalt Skibsregister, er naturligvis, at reglerne for Dansk Internationalt Skibsregister er blevet vedtaget. Det ønsker jeg at understrege. Ellers behøver Folketinget ikke at beskæftige sig med dette lovforslag.

Grunden til, at vi har et forslag om et sådant internationalt skibsregister i Danmark, er jo, at man har det i Norge. Her har den socialdemokratiske regering gennemført et sådant forslag. Man har det også i mange andre lande, i England f.eks. Hvis vi ikke gennemfører noget sådant, vil de danske skibe være nødt til at finde et bekvemmelighedsflag at arbejde under. Jeg

kan godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører gerne ville have en lang og grundig forhandling om et sådant dansk internationalt skibsregister. Vi kan føje til, at tager man sig så lang tid og gør det grundigt, er skibene udflaget. Som det fremgår af det, der allerede er sagt, er det spørgsmålet om, hvor mange vi kan få tilbage. Jo længere tid der går, jo vanskeligere bliver det at få dem tilbage.

Det afgørende for, om vi kan skaffe danske søfolk beskæftigelse, er med andre ord, at vi får et sådant internationalt skibsregister og gennemfører de skatteregler, der er foreslået her.

Reglerne, som regeringen har valgt, er jo ikke den eneste måde at hjælpe rederierne på. Sverige har gennemført store statstilskud til rederierne. Det ville være en anden måde, men her har man altså valgt at sige, at danske søfolk ikke skal betale skat, når de er ansat på skibe under Dansk Internationalt Skibsregister.

Så sparer naturligvis rederne en del lønomkostninger, og det vil blive mere lønsomt at drive et skib, og vi ved alle, at en række skibe har været i svært bekneb for at få det til at løbe rundt. Det er jo derfor, de flager ud.

Nu havde det været nemt at gennemføre, hvis man vidste, hvad det er, søfolkene får udbetalt, når de ikke skal betale skat, men det er et større arbejde at finde ud af det. Vi kan jo godt regne det ud for en almindelig sømand med et gennemsnitsfradrag, men som bekendt eksisterer gennemsnitsskatteyderen jo ikke. Derfor forudser jeg, at der må særlige forhandlinger til for at være sikker på, at reglerne bliver sådan, at vi får danske søfolk beskæftiget. De særlige fradrag, som hver enkelt måtte have, må der tages hensyn til.

Nu vil det nok være sådan, at nogle har større fradrag, andre mindre fradrag, så tilsammen vil det udlignes. Beløbet, som ministeren har skønnet giver et samlet provenutab på 450 mio. kr., halvt til staten og halvt til kommunerne, kommer såmænd nok til at passe.

Men jeg vil gerne sige om dette forhold, at når man laver noget sådant, og hvis man forestiller sig, at selskaberne selv skal ordne det, bliver det nødvendigt at sikre sig, at disse ordninger er under tilsyn af Rigsrevisionen, så vi ikke gentager det, der skete i forbindelse med Dansk Folke-Ferie, som ingen jo i sin tid drømte om kunne misbruges.